

Glasiló občine Lukovica **Rokovnjáč**

November 2006, letnik 8, številka 10

Izročilo, ki živi

Čez praznike spet bom doma

Pred nami je praznični december. Mesec obdarovanja, veselja, žarenja v otroških očeh na miklavževo jutro, radosti ob srečanjih z domačimi, sorodniki in prijatelji, drobnih presenečenj ... Hkrati pa je to tudi mesec hitenja, pomanjkanja časa, nakupovanja, družabnih obveznosti, pisanja voščilnic, novoletnih zabav in obiskov. December se mi zdi resnično mesec nasprotij. Toliko družabnih dogodkov na eni strani, množice ljudi po mestih, nakupovalnih centrih, v restavracijah, gostilnah in toliko osamljenosti na drugi strani. Prav tako neskončno hitenje na eni strani in praznikov, ki v nas spodbujajo mir. Toliko obračunov s preteklim letom in prav toliko načrtov za naslednje leto, veliko odločitev in veliko želja. Potrošniška mrzlica, ki nas brezobzirno potegne v svoj vrtinec in nam jemlje naš dragoceni čas, se na koncu le obrestuje v veselju obdarovanja. Nimam recepta, kako se vsemu temu izogniti in od decembra obdržati samo njegove lepe strani ... Najbolje je verjetno najti neko srednjo pot, če se to sploh da: prisluhni svojim najbližjim, kaj si želijo, in se ne ukvarjati s tem zadnji trenutek, praznično okrasiti dom, toliko da se bomo dobro počutili in ne pretiravati. Spomnimo se tudi ljudi, ki so v teh dneh sami, vzemimo si čas za pisanje božičnih voščilnic, posvetimo se ljudem, ki jih imamo radi. Pri vsem skupaj je najpomembnejše, da v svoji duši ohranimo mir in da imamo v srcu dovolj ljubezni. Le tako bomo lahko veliko dajali in z veseljem tudi prejeli. Naj bo december mesec pristinega veselja!

✍️ Urednica

Rok za oddajo člankov za naslednjo številko Rokovnjača, ki izide 21. decembra, je 6. december.

Učenci in delavci OŠ Janka Kersnika Brdo

Vas vabimo na kulturno prireditev ob 165-letnici solstva in 40-letnici prizidka OŠ Janka Kersnika Brdo, ki bo v petek, 1. 12. 2006, ob 19.00 uri v Kulturnem domu Janka Kersnika v Lukovici.

Veselim se srečanja z vami.

Zakaj je kultura pomembna za razvoj regije?

Turizem tudi v Ljubljanski urbani regiji predstavlja rastoče gospodarsko področje. S prihodom nizkocenovnih letalskih prevoznikov je ta panoga v osrednji slovenski regiji dobila nov zagon. Razvoj turizma pa zahteva vzporedni razvoj dodatne ponudbe v regiji, saj povprečen turist današnjega časa na potovanju pričakuje tudi ustrezno ponudbo in dinamično dogajanje, ki ga bo motiviralo, da se na določenem kraju zadrži dlje časa.

Evropska mesta, ki se lahko pohvalijo z visokim turističnim obiskom, gradijo svojo podobo na kulturni in drugi ponudbi, ki ni vezana na turizem, daje pa svojem okolju prepoznaven pečat zaradi katerega gosti radi prihajajo in se tudi vračajo v določeno regijo.

Ljubljanska regija ima kar nekaj primerjalnih prednosti pred ostalimi slovenskimi regijami, ki pa jih do sedaj nismo znali v popolnosti izkoristiti. Pogosto preprosto za to, ker je zmanjkalo volje za sodelovanje ali ker ključni ljudje ne prepoznavajo pomena povezovanja kulturnega dogajanja in turizma. Še posebej živa kultura postaja pomemben faktor dinamike dogajanja in popestritve standardne turistične ponudbe. Kulture je v Ljubljanski regiji v izobilju, je pa vse preveč skoncentrirana na glavno mesto. Z razpršitvijo ponudbe po celi regiji bi ta postala širše zanimiva za tuje goste.

Kultura ni pomembna samo za turizem. Zadnja leta v centru Ljubljane število prebivalcev upada, narašča pa število prebivalcev v primestnih občinah. Kulturna ponudba v regiji pa še vedno ostaja močno skoncentrirana na glavno mesto. Kultura pomembno prispeva k dvigu kvalitete življenja v lokalnih okoljih. Pomembna je za socializacijo starejših občanov, pomembna je za vključevanje mladih v različne kreativne aktivnosti in s tem spodbujanje aktivnega in ustvarjalnega razvoja mladih, pomembna je tudi za aktivno prebivalstvo.

Zaradi vsega naštetega se je skupina kulturnih producentov, ki delujejo v regiji, povezala in pripravilo projekt "Kulturno poletje", čigar ključni cilj je prav širitev bogate kulturne ponudbe iz centra na celotno regijo. Če bo projekt zaživel, bo to pomenilo, ne samo bogatje in disperzija kulturne ponudbe v regiji, temveč tudi krepitev sodelovanja znotraj regije, možnost bolj sistematičnega vključevanja žive kulture v turistično ponudbo in možnost oživljanja starih mestnih jeder in kulturnih objektov, ki sedaj vse pre pogosto samevajo.

Če želimo, da bo regija ostala konkurenčna, bo potrebno še naprej razvijati znanje in kreativnost, prav tu pa brez kulture ne gre. V Evropi se tega vedno bolj zavedajo, zato je iz leta v leto po evropskih državah vedno več projektov, ki podpirajo povezovanje kulturne ustvarjalnosti in kreativnosti na eni strani ter podjetništva in turizma na drugi. Pri nas je to še v povojih.

Odločitev županov občin Ljubljanske urbane regije, da kulturi priznajo pomembno mesto v razvoju, je eden izmed korakov v pravo smer. Upamo samo, da se zgodba ne bo končala samo pri besedah.

Igor Brlek za projektno skupino "Kulturno poletje"

Dodatne informacije

Več o načinu priprave in celoten predlog regionalnega razvojnega programa za Ljubljansko urbano regijo najdete na www.ruralur.si.

✍️ Igor Brlek

**Moto klub Rokovnjači
vabi člane in prijatelje
na občni zbor in prednovoletno zabavo,
v petek, 22. decembra, ob 20. uri,
v gostilno Furman v Lukovici.**

www.mkrokovnjaci.com

V septembrski številki Rokovnjača je bil pod člankom Stoletnica Rozalija Iglíč podpisan Samo Butalič. Pravilen podpis je le Butalič.

✍️ UO

Blagoslovitev obnovljenega znamenja

Obnovljeno znamenje na Vidmu je obranilo prvotno podobo

V sončnem jesenskem nedeljskem popoldnevu, ko so praznovali žegnanje v soseski sv. Luke v Prapročah, s tem tudi na Vidmu, se je zbralo kar nekaj domačinov in okoličanov pri Gmajnarjevem znamenju ob poti med Imovico in Vidmom. Domači župnik Andrej Svete je namreč blagoslovil obnovljeno znamenje v obliki križanega Jezusa.

Znamenje na tem mestu, na robu Gmajnarjeve posesti, stoji že več kot 100 let, zanj vseskozi skrbijo Gmajnarjevi. Ker sta bila križ in razpelo kljub občasnim popravilom v zelo slabem stanju, so se pri Gmajnarjevih že lansko leto odločili, da se postavi znamenje na novo. Križ so izdelali kar v domači delavnici, Kristus pa je tipski izdelek iz posebne plastike. Obnovljeno znamenje ima tako prvotno podobo.

Lahko rečemo, da se tako ohranja še en pomnik našim rodovom, kar je zelo pohvalno, saj se s tem potrjujeta naša krščanska in kulturna dediščina.

✍ Kamil Domitrovič

Praznovanje obletnic porok

Na zahvalno nedeljo je bil glavni oltar Marije Vnebovzete na Brdu slovesno okrašen in pripravljen, ko je sedlo v klopi 50 od 70 povabljenih parov, ki so se poročili v tej cerkvi ali kje drugje in sedaj živijo v brdski fari. Povabljeni so obhajali okrogle obletnice porok 10, 20, 25, 30, 40 pa tudi 50 let.

Župnik Andrej Svete je med sveto mašo v svoji pridigi izpostavil tri stvari, ki so pomembne za ohranjanje zakona - izrekanje ljubezni partnerju, izkazovanje potrebe po ljubljeni osebi in izrekanje odpuščanja drug drugemu. Vse troje je zelo prepleteno, vendar nam gre po navadi težko z jezika. Zato se je treba vsak dan truditi, da je zakon znosen in prijeten.

Po slovesnosti so bili vsi jubilarji povabljeni na pogostitev v župnišču, kjer so drug drugemu v prijetnem druženju zaupali svoje izkušnje.

✍ Kamil Domitrovič

Skupinska slika jubilaritov

OBNOVLJENO ZNAMENJE NA DOLINAH

Obnovljeno znamenje na Dolinah, foto: Ivan Baloh

Mesto, kjer stoji leseno znamenje, se je vedno imenovalo 'Pri znamenju'.

To znamenje stoji na križpotju Doline - Kolovrat. Znamenja so vedno bogatila slovensko pokrajino kot znak naseljenosti slovenstva. Pri tem znamenju je bil leta 1936 postavljen slavalok z dvema mlajema, v čast škofu, ki je šel peš iz Trojan v Kolovrat vezati birmo. Kakšen pa je bil napis na slavaloku pa mi ni znano.

Bili so časi, ko je politični vihar zrušil staro znamenje, tako je bil kraj šestdeset let brez znamenja. Ljudje pa so kraj še vedno imenovali 'Pri znamenju'.

Dolgo časa sem razmišljal, kaj storiti. Tako sem se odločil, da postavim novo znamenje, da krasi slovensko pokrajino, v znak naseljenosti Dolin, čeprav bi danes nekateri birokrati radi izbrisali ime kraja 'Doline', to pa se ne sme zgoditi, kraj naseljenosti ostane kot je že več stoletij pred našim časom.

Torej je po šestdesetih letih zopet vse po starem.

✍ Ivan Baloh

1991 - 2006 PETNAJST LET ZMAGOVALCI IN SVOBODNI

26. oktobra 2006 je minilo natanko 15 let, ko je Republika Slovenija postala ne samo samostojna, ampak tudi suverena država, saj je tega dne zapustil ozemlje komaj rojene Republike Slovenije zadnji vojak JLA. S tem se je tudi dejansko zaključila vojna za Slovenijo, ki ni trajala, tako kot pravijo nekateri, "le" 10 dni ampak se je pričela z odvzemom orožja takratni teritorialni obrambi maja 1990, formiranjem konspirativne Maneverske strukture narodne zaščite, ki je v veliki tajnosti pripravljala pogoje za oborožen upor ter same osamosvojitvene vojne v juniju in juliju 1991. "Konec slovenske osamosvojitvene vojne je prinesel demokracijo na skrajni severni konec Balkanskega polotoka, Evropi je podaril nov, svoboden narod, zgodba o odhodu JLA iz Slovenije je zgodba o uspehu," je dejal na letošnji slovesnosti ob odhodu zadnjega vojaka JLA iz Slovenije v Kopru Lojze Peterle, takratni predsednik vlade RS.

Ta dan je pomenil dokončen poraz JLA v Sloveniji. Slovenci smo vojakom JLA omogočili dostojanstven odhod, kljub temu da so ti nekaj mesecev prej izvedli napad na Slovenijo. Z odhodom JLA se je končalo obdobje boja za jezik, kulturo in preživetje in začelo se je življenje samozavestnega, suverenega, političnega osebk.

Ustava bivše Jugoslavije je dovoljevala odcepitev Slovenije. Samostojnost smo želeli doseči z dialogom, JLA pa je na ukaz "svojih gospodarjev" namesto tega začela sebično in kruto vojno, ki je na žalost zahtevala tudi žrtve na obeh straneh. Slovenija je vojno pričakala pripravljena. Ob odličnem sodelovanju slovenske vojske (teritorialne obrambe), policije in civilne zaščite je Slovenija varno in uspešno prebrodila tako obdobje vojne, kot odhod JLA do umika zadnjega vojaka z ladjo iz pristanišča Koper v zgodnjih jutranjih urah 26. oktobra 1991.

V občini Lukovica smo praznovanje 15-letnice osamosvojitve RS in vojne za Slovenijo obeležili s proslavo v čast dneva državnosti ob pomniku Lokvanj na Mali Lašni. Na slovesnosti smo veterani sekcije Zveze veteranov vojne za Slovenijo razvili svoj prapor.

Nakup prapora so nam omogočile številne organizacije in posamezniki, in sicer: Dušan Kosmatin, Barbara B., frizerstvo Sabina Levec, s.p., avtomehanik Božo Kveder, s.p., Avbelj Peter, s.p., Martinčič Ciril s.p., Gostilna Gašper - Pogačar Božo s.p., Gostilna Škarja - Škarja Jernej s.p., Spina d.o.o., Marjan Mav, s.p., Pečarstvo Avbelj Franc, s.p., BS Tehnik d.o.o., Lujgi d.o.o., Kemis d.o.o., Burja d.o.o., Cerar d.o.o., MR Macon d.n.o.

Vsem donatorjem se Veterani vojne za

Veterani vojne za Slovenijo ob pomniku na mali Lašni

Slovenije Lukovica iskreno zahvaljujemo. Poleg proslave na Mali Lašni je potekalo še več drugih aktivnosti, s katerimi smo zaznamovali pomembno obletnico, med drugimi tudi 15. tradicionalni pohod po

poteh vojne za Slovenijo, ki je bil 15. oktobra 2006.

☞ Za sekcijo ZVVS
Janez Kušar

OBČINSKI POKLON ŽRTVAM

Po tradiciji Občina Lukovica pred praznikom dneva spomina na mrtve pripravi spominsko slovesnost s polaganjem vencev ob obeležjih žrtvam prve in druge svetovne vojne. Tokrat je ta potekala 27. oktobra in je bila, verjetno tudi zaradi časa po volitvah, nekoliko skromnejšega obsega kot pretekla leta. Kljub temu pa je dosegla svoj namen, saj se je podžupan Občine Lukovica Franci Bernot v duhu sprave poklonil žrtvam in položil vence ob spomenik padlim vojakom prve svetovne vojne in grobišča druge svetovne vojne v Šentvidu, zamolčanim žrtvam druge svetovne vojne pri kapelici Žalostne matere božje na Brdu, padlim in pogrešanim vojakom prve svetovne vojne pri Marijinem spomeniku v središču Lukovice in ob koncu še padlim borcem druge svetovne vojne ob spomeniku NOB v Lukovici. Z zapisom na vencu „Sinovom in hčeram naroda“ se je občina poklonila žrtvam, ki so morale umreti zaradi nasilja. Vse to pa je zagotovo tudi sporočilo za prihodnost, ki naj bo še bolj v znamenju mirnega sožitja naroda.

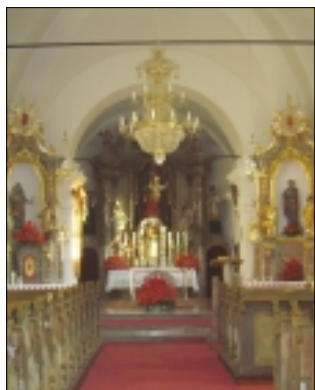

Položili vence

☞ Leon Andrejka

V Šentožboltu je maševal nadškof Uran

Obnovljena noranjost cerkve v Šentožboltu

Dobrote, ki so jih pripravile domačinke

Tudi najmlajši so prišli na svoj račun

Župan se je rad slikal z gospema v narodni noši

Nadškof msgr. Uran se je po letu dni, kolikor je minilo od blagoslovitve notranjosti cerkve, vrnil v Šentožbolt. Tokrat je blagoslovil še notranjost cerkve, ki je bila obnovljena letos poleti. S pomočjo sponzorjev in donatorjev je danes cerkev v Šentožboltu med najlepše vzdrževanami cerkvami daleč naokoli.

Po maši so farani nadškofu, njegovim spremljevalcem, donatorjem in povabljenim gostom pripravili pogostitev pod šotorom. K prijetnemu vzdušju je pripomogel kar nadškof sam, saj je prijazno pokramljal s farani in z njimi zapel nekaj slovenskih pesmi.

✍️ Mojca Smrkolj

Predstavniki Hoferja v pogovoru z župnikom Vrtovškom

Nepregledna množica

Revija cerkvenih zborov

Mešani cerkveni zbor iz Šentvida na reviji

Že uveljavljena revija odraslih cerkvenih pevskih zborov se je letos ponovno dogajala v domžalski cerkvi na drugo oktobrsko nedeljo. Sodelovalo je 13 zborov, ki so v večini primerov odlično izvedeno cerkveno petje, slovenskih in nekaj tujih avtorjev.

Letošnja revija je bila posvečena 20. obletnici smrti duhovnika in plodovitega cerkvenega skladatelja Matije Tomca, ki je deloval v Domžalah. Tako je vsak nastopajoči zbor v svoji predstavitvi zapel vsaj eno Tomčevo skladbo. Skupni nastop vseh nad 200 prisotnih pevcev pa je bil s tremi njegovimi skladbami izključno posvečen Matiji Tomcu.

Iz lukoviške občine sta se revije udeležila Mešani cerkveni zbor iz Šentvida in Mešani cerkveni zbor z Brda.

✍️ Kamilo Domitrovič

BELA OMELA ZA SREČO, OKRAS IN ZDRAVJE

Bele jagode so privlačen okras

Pri nabiranju je potrebna previdnost

Pozno jeseni, ko drevje odvrže listje, lahko v nekaterih drevesnih krošnjah na golih vejah opazimo različno velike šope nekakšnih zelenih poganjkov. Še posebno na starih sadnih drevesih, kjer skrbne roke sadjarja že dolgo niso opravile potrebnega dela. Na vejah se tako razrašča bela omela, zimzelena grmasto razvejana rastlina. Najraje raste na listnatih drevesih, na jablanah, topolih, jelkah, smrekah, hrastu, lipah. Najlaže pa jih najdemo v starih, neoskrbovanih sadovnjakih.

Omela je posebnost v svetu narave. Iz svojega gostitelja dobiva vodo s hranilnimi snovmi, sama pa z olivno zelenimi podolgovatimi listi tvori škrob. Prehranjuje se s klorofilom, ki je v njenih zelenih vejicah in mesnatih listih. Rastlina se ne obrača k svetlobi, temveč se razrašča enakomerno v obliki krogle na vse strani. Listi in steblo ostanejo vedno enaki, saj se ne postarajo in ne venijo. Cveti zgodaj spomladi, oprahuje pa jo predvsem veter, saj v tem času na planem še ni veliko žuželk, ki bi lahko prevzele vlogo oplojevalcev cvetov. Kot biser velike bele jagode dozorejo v božičnem času. Te jagode so pravzaprav največja privlačnost omele. Bela omela je tako pogosto prazničen okras na hišnih vratih, v šopkih, venčkih in različnih cvetličnih aranžmajih. Kot spremembo na jedilniku pa bele jagode ceni tudi veliko ptičev, ki tako skrbijo za raznašanje lepljivega semena po drevju. Bele jagode, ki rastejo na rastlinah ženskega spola, so lepljive in iz njih so že stari Rimljani kuhali lepilo za ptičje limanice, od koder izhaja tudi eno izmed imen za to neobičajno rastlino - ptičje lepilo.

V antiki in srednjem veku so belo omelo uporabljali za zdravljenje epilepsije, pri napadih omotice, za zdravljenje turov in gnojnih ran. Danes se zel bele omele uporablja za zniževanje povišanega krvnega tlaka, ponavadi kot dodatek sintetičnim zdravilom. V pripravkih skupaj z glogom pomaga tudi pri blagem srčnem popuščanju, saj krepi oslABLJENO srčno mišico. Njene zdravilne lastnosti pa pridejo prav še pri nekaterih drugih boleznih. Zdravilni čaj pripravljamo iz posušenih listov. Bela omela pa naj bi prinašala tudi srečo. Že stari Rimljani so verjeli, da je človek, ki se z najdražjimi poljubi pod šopom omele, obešene nad vrati, vse leto srečen.

Razlogov za uporabo bele omele je vsekakor dovolj, zato le posezimo po njej v mesecih, ko se ne skriva za listi drevesnih krošenj.

✍ Igor Fabjan

Čarovnice

Družina Zajc na Učaku je pripravila zanimivo jesensko dekoracijo svojega vrta. Na njem sta domovanje našli simpatični čarovnici.

Foto: Irena Zajc

Čarovnica na metli

Ena od simpatičnih čarovnic

Takole so ustvarjali v Preserjah ...

ORGELSKI KONCERT V ŠENTVIDU

V četrtek, 26. oktobra, zvečer je bila cerkev sv. Vida v Šentvidu polna. Poslušalci smo se zbrali na orgelskem koncertu profesorice Angele Tomanič. To je bil prvi v nizu koncertov ob postavitvi novih orgel. Organistka profesorica Angela Tomanič je kot solistka in pedagoginja znana tako doma kot v tujini; nastopa po Sloveniji, drugod po Evropi, pa tudi v državah nekdanje SZ in ZDA. Poučuje na Orglarski šoli v Ljubljani. Na četrtkovem koncertu v šentviški cerkvi smo v prvem delu slišali dela Leona Boellmanna, Felixa Mendelssohna Bartholdyja, Johanna Gottfrieda Waltherja ter štiri skladbe Johanna Sebastiana Bacha. V drugem delu smo poslušali predvsem dela domačih skladateljev Šiflerja, Premrla, Maška in Trošta, ob čemer je potrebno omeniti, da smo slišali tudi krstno izvedbo pesmi Stanka Premrla (1880-1965) Mariji, katere originalni notni zapis so našli pri prenovi ob postavljanju novih orgel prav na koru šentviške cerkve. Kot gost je nastopil baritonist Matevž Kink, ki ga v domači sredini in drugod poznamo kot odličnega solista ter tudi uspešnega pedagoga. Med drugim smo ga slišali tudi v prvi izvedbi Premrlove pesmi Mariji (Marija, deva ti). Prepričana sem, da delim mnenje poslušalcev, ko zapišem, da so nas zdaj nežni, zdaj igrivi, drugič spet v razmišljanje usmerjeni in mogočni zvoki, ki so jih prsti prof. Tomaničeve izvabljali iz orgelskih piščali, s Kinkovim vokalom, prevzeli. Oba nastopajoča, prof. Angelo Tomanič in baritonista Matevža Kinka, ki sta se poslušalcem ob koncu koncerta predstavila pred apsidno, smo nagradili z aplavzom in ustregla sta nam s ponovitvijo Premrlove Mariji. Koncert je povezoval Aleš Lebar.

V sklopu koncertov ob postavitvi novih orgel v Šentvidu vabljeni še na koncerte v letu 2007, in sicer: Božični koncert v sodelovanju u Zavodom sv Stanislava (januar 2007), Velikonočni koncert s Komornim zborom Emmanuel iz Celja in organistom prof. Tonomtom Potočnikom (april 2007), ter na Koncert gregorijanskega koralaja maja 2007.

☞ Marta Keržan *Angela Tomanič in Matevž Kink ob orglah pred koncertom*

8. srečanje pevskih zborov slovenskih Šentvidov

Številna srečanja pevskih zborov, ponosno zapeta slovenska pesem in navdušenje poslušalcev, nas vselej navdihnejo z zavestjo, da človek potrebuje pesem. Ob različnih priložnostih nas radosti, navdaja z upanjem ali pa v duši zaneti nemir in žalost. Je kot kruh, kot požirek vode, ki vlije moč, upanje in smisel bivanja.

Vse to smo pevke in pevci Mešanega pevskega zbora Šentviški zvon spet čutili na srečanju pevskih zborov Šentvidov Slovenije, že osmem po vrsti. Gostitelja sta bila letos moški in ženski zbor iz Šentvida pri Stični; ta kraj je res povezan s pesmijo, izredno prijaznostjo domačinov in urejenostjo hiš, ki kar "tekmujejo" med seboj. Tokrat se je zbralo šest zborov: iz Šentvida nad Ljubljano, Šentvida pri Grobelnem, Šentvida pri Planini, Šentvida pri Stični ter iz našega Šentvida pri Lukovici; pesem je odmevala v soboto, 28. oktobra, na koncertu in seveda tudi po njem, ko smo si ob skupno zapetih pesmih obljubili, da se srečamo spet naslednje leto, in sicer v Šentvidu nad Ljubljano.

Mešani pevski zbor Šentviški zvon je začel z

Šentviški zvon na srečanju slovenskih Šentvidov

vajami božičnih napevov, ki jih bomo tudi letos ponesli v več krajev, skupaj s predstavitvijo nove zgoščenke. Vse ljubitelje petja vabimo na naše koncerte, prav tako tudi nove pevke in pevce, da se nam pridružijo na vajah ob

ponedeljkah ob 20. uri v Kulturnem domu Antona Martina Slomška v Šentvidu.

☞ Mojca S.

JESENSKI TURNIR

Letošnjo jesen Zlatopoljci res niso trepetali za lepim vremenom, ki bi jim omogočilo uspešno izvedbo jesenskega malonogometnega turnirja, saj se je uresničila napoved prekrasnega sončnega vremena in s tem spet pravi nogometni praznik na tamkajšnjem igrišču, obdanem z

Najboljše ekipe so se veselile uspeha

gozdovi v tisočeri jesenskih barvah.

Prve tekme so se pričele v zgodnjih dopoldanskih urah, samo tekmovalje pa je potekalo ves dan. Turnirja se je udeležilo deset ekip in lahko rečem, da smo uživali ob lepih nogometnih predstavah, hkrati pa se ob toplih sončnih žarkih in druženju tudi povesečili. V poznih popoldanskih urah je napočil čas, ko so se ekipe pomerile za najboljša mesta, med katerimi so bili presenetljivo tokrat tudi domačini, ki so zaigrali celo v velikem finalu.

Preostala je le še težko pričakovana razglasitev rezultatov in podelitev pokalov najboljšim ekipam. Predsednik športnega društva Janez Hribar se je zahvalil vsem udeležencem in obiskovalcem za obisk, čestital najboljšim ter vse povabil na spomladanski turnir v letu 2007.

Najboljše uvrščene ekipe:

1. mesto: Lukovica, 2. mesto: Zlato Polje, 3. mesto: Veterani Vir, 4. mesto: ŠTD Rafolče

Vsem športni pozdrav! ☞ Tone Habjanič

Dolgoletni domači igralec Marjan Korošec je dodal v društveno vitrino še en osvojeni pokal

KLEMEN GERČAR - MLADOST IN TALENT

V osemdesetih letih prejšnjega stoletja je motokrosistična Lukovica ponesla svoje ime po vsej bivši Jugoslaviji. Bernard Urbanija in Marjan Avbelj, oba iz Lukovice, sta postala državna prvaka. Tradicijo več kot uspešno nadaljuje komaj 15-letni šampion, Klemen Gerčar s Prevoj, sicer član AMD Sitar Dunlop Racing iz Kamnika. Je eden najbolj nadarjenih motokrosistov v Sloveniji. Leta 2004 je bil državni prvak v razredu do 80 ccm, letos pa mu je ta podvig uspel v razredu do 125 ccm. V obeh razredih je tako najmlajši državni prvak.

Klemen Gerčar s pokalom in sestra Valerija

V letošnjem državnem prvenstvu je vodil od prve do zadnje dirke. Slovenski artisti na dveh kolesih so letos odpeljali sedem dirk na vseh znanih slovenskih dirkališčih. Žal je zaradi tehničnih težav odpadla dirka na Dunlop moto parku na Brniku. Spomladi so odpeljali štiri dirke, jeseni pa tri.

Zadnja dirka na Škednju pri Slovenskih Konjicah je odločala o prvaku. Z drugim mestom v prvi vožnji je Klemen Gerčar že osvojil naslov državnega prvaka, čeprav je bila na sporedu še druga vožnja finalne dirke, kjer je z zmago le še potrdil laskavi naslov. Na evropski sceni se je udeležil tekme za evropski pokal narodov v Romuniji, na kateri je bil s 15 leti najmlajši v slovenski reprezentanci in z 10. ter 12. mestom najuspešnejši Slovenec. Udeležil se je dveh dirk za evropsko prvenstvo v Jatstrebarskem na Hrvaškem in tekme na svetovno znani progi Radizel nad Orehovo vasjo, kjer je s 17. mestom osvojil svoje prve točke.

“Najprej bi se zahvalil svoji družini, ki mi vedno stoji ob strani, trenerju Sebastjanu Kernu in kondicijskemu trenerju Mateju,” je povedal mladi športnik po letošnjih uspehih. Sponzorji so: Sitar pneumatic center, Delta team Krško, Olja Motul, Akrapovič, Čelade Aures, Avto prevoznništvo Peter Klopčič, s.p., Občina Lukovica, Gostinsko podjetje Trojane.

☞ Miran Kokalj

RCU LIGA V INLINE HOKEJU 2006/2007

Domača ekipa RCU Prevoje brani lanski naslov prvaka

V RCU Lukovica se je peto leto zapored začela Zimska RCU liga v inline hokeju. Inline hokej je v zadnjih letih postal zelo popularen šport, zato se vedno več mladih odloča za to vrsto rekreacije. Lukovica je zaradi dobrih uspehov HK Prevoje in lepe dvorane za inline hokej postala eden od centrov tega športa v Sloveniji. V letošnji ligi nastopajo Vrhpolje, Postojna, Calcit gamsi, Grizliji, Hervis, Fitnes c. Ložar, Proletarci, Pingvin Grosuplje in RCU Prevoje. Sistem tekmovanja je dvokrožen, zato se bo odigralo 72 tekem, v mesecu februarju pa se ekipe pomerijo še v Kocijevem Memorialu. Lanski naslov prvaka brani domača ekipa RCU Prevoje. Liga je zelo medijsko

pokrita, saj si lahko članke o tekmah ogledate v časopisu EKIPA, na Sportalu in na uradni internet strani www.rcu-slo.com. HK Prevoje igra s pomlajeno ekipo in vseeno meri na najvišje mesto, saj mladi na treningih dokazujejo, da bodo v prihodnosti uspešno nosili prevojski dres.

Tekme se igrajo ob sobotah od 11. do 16. ure, zato ste vsi vljudno vabljeni, da pridete bodrit domačo ekipo.

☞ Vinko Dragar

USPEŠEN NASTOP V ŠVICI

V času od 12. do 14. 10. 2006 se je Manca Capuder, tekmovalka Kotalkarsko drsalnega kluba Domžale, kot članica slovenske reprezentance udeležila mednarodnega tekmovanja Interland cup v Zurichu. To je bila zanjo prva tekma s tako številno mednarodno udeležbo. Na tekmovanju so sodelovale tekmovalke in tekmovalci iz Belgije, Nemčije, Švice, Italije, Španije, Nizozemske, Hrvaške in Slovenije.

Vsi smo z nestrpnostjo pričakovali tekmovalni dan in močno stiskali pesti zanjo. Manca je tekmovala v kategoriji mlajših deklic skupaj s 14 tekmovalkami.

Nastop ji je zelo dobro uspel, tako da je na koncu osvojila odlično 3. mesto!

Za uspeh ji prav vsi iskreno čestitamo in ji želimo še obilo uspešnih nastopov!

☞ Kotalkarji KDK Domžale

ROKOVNJAČEV VRTNARSKI KOTIČEK

Vrtnarjeva opravila v decembru - grudni 2006

Decem - v latinščini deset - deseti mesec po starem rimskem koledarju. Naš kmet je v zadnjem mesecu leta opazoval zemljo in videl, da je pozimi zaledenela in v grudah leži po polju - odtod ime grudni. Če o božiču led visi od veje, se velika noč vsa v cvetju smeje.

Vrt je dočakal zaslužen počitek, ki je koristen tako za rastline kot za živali pa tudi za nas, ki smo skozi leto in dan pridno delali. V najhladnejših obdobjih pripravite primerno hrano za ptice. Pospravite lopo za orodje ter preglejte in uredite vrtno stroje in orodje. Čas za setve in presajanje je dokončno za nami. Ostanje nam samo še opazovalni sprehod skozi vrt. Pred očmi imejte skrb za zimsko zelenjavo, predvsem da dragoceni pridelki ne bi bili kakorkoli ogroženi. Če je zima le prehuda, je bolje, če

zelenjavo s koreninami vred pravočasno izkoplremo in jo shranimo v zaprto gredo ali v plastičen tunel. Dodatno zavarovanje s smrečjem je koristno tako zaradi mraza kot tudi zaradi teže snega. Torej zavarujte ozimne zelenjadnice pred mrazom. Pri pogostem menjavanju temperature (otoplitve in zmrzali) jih je treba čim prej pobrati. Pogosto preglejte uskladiščeno zelenjavo in sproti odstranjujte gnijoče dele. Preglejte svoj dnevnik vrtnarjenja ter ocenite uspehe in napake, prelistajte prodajne kataloge z semeni in rastlinami. Poiščite kak navdih v vrtnarskih revijah in priročnikih. Načrtujte nove zasaditve.

☞ Lep vrtnarski pozdrav in veliko zdravja ter zdravih domačih pridelkov novemu letu v vam želi Trajče Nikoloski

Zimska idila na vrtu

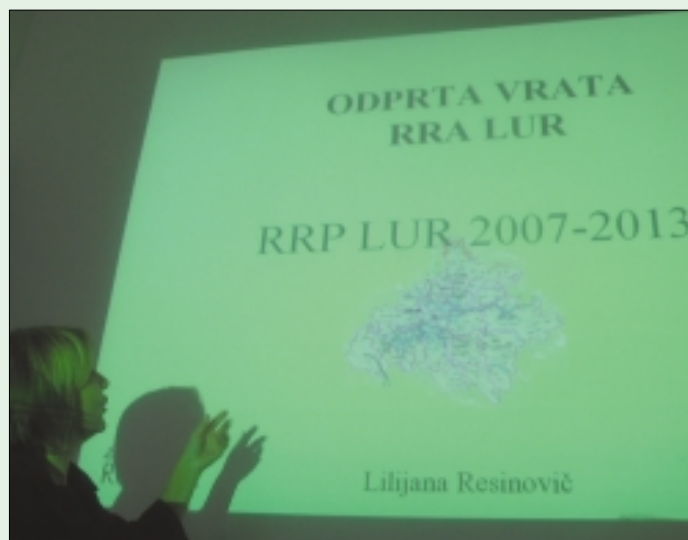
Sinička

Enake možnosti - prispevek h konkurenčnosti regije

V sklopu Tedna vseživljenjskega učenja je v petek, 20. 10. 2006, v prostorih Regionalne razvojne agencije Ljubljanske urbane regije potekala predstavitev dela Regionalnega razvojnega programa Ljubljanske urbane regije za obdobje 2007-2013. Prav tako pa je istega dne v RRA LUR potekal dan odprtih vrat.

Na predstavitvi regionalnega razvojnega programa za novo finančno obdobje se je direktorica RRA LUR Lilijana Resinovič osredotočila na ukrep Enake možnosti - prispevek h konkurenčnosti regije. Z omenjenim ukrepom želimo v regiji doseči, da bi imeli vsi prebivalci Ljubljanske urbane regije enake možnosti pri dostopu do izobraževanja in dela ter bi tako pripomogli k zmanjšanju socialnih in drugih razlik. V sklopu ukrepa Enake možnosti je za novo finančno obdobje 2007-2013 predvidenih več aktivnosti, kot so zagotavljanje rekreacijske infrastrukture za osebe s posebnimi potrebami, ureditev stanovanjskih razmer za različne družbene skupine, sodelovanje z delodajalci pri vključevanju vseh prebivalcev v delovne procese, odpravljanje medvrstniškega nasilja ter vzpostavitev centrov, kjer bi povezali vse družbene skupine in tam nudili storitve, ki jih te potrebujejo (izobraževanje, portal za socialno varstvo, iskanje zaposlitve, nudenje raznih oblik pomoči in druge aktivnosti).

V Regionalni razvojni agenciji Ljubljanske urbane regije začnemo z izdelavo izvedbenega dela regionalnega razvojnega programa za novo finančno obdobje. Vanj bodo vključeni projekti, ki bodo sledili ciljem, zastavljenim v strateškem delu regionalnega razvojnega programa. O procesu nastajanja tega dokumenta vas bomo sproti obveščali, če pa imate kakšne želje, predloge ali ideje, kakšni projekti naj bi se izvajali

v Ljubljanski urbani regiji v novem finančnem obdobju v okviru ukrepa Enake možnosti ali pa na drugih področjih, pa nas, prosim, obvestite po elektronski pošti na naslov lur@ljubljana.si ali pa po telefonu na številko 01 306 19 02. Za sodelovanje se vam že vnaprej zahvaljujemo.

☞ Maša Resinovič, RRA LUR

INTERVJU Z USPEŠNIM ŽUPANOM občine Lukovica - gospodom Matejem Kotnikom

Kaj za vas pomeni zaupanje občanov, da ste že drugič izvoljeni za župana občine Lukovica?

Na nek način to ponovno izvolitev jemljem kot potrditev dosedanjega dela.

Ko so me občani izvolili prvič, sem to jemal kot njihovo željo po spremembi, s tem da te postavijo na preizkušnjo; zdaj, ko so me izvolili drugič, pa pričakujejo od mene verjetno več.

Štiri leta so obdobje, ko si pripraviš neke stvari in nabereš finančna sredstva, začneš delati projekte, kažejo se tudi že prvi rezultati oziroma smeri, ki si jih začrtal, vidi se, da si nekaj naredil. Seveda ne delaš sam, z roko v roki z občinskim svetom in vsemi drugimi organi in društvi v občini.

Za župansko mesto smo se potegovali štirje kandidati. Če pogledamo, kako je te zadnje volitve doživljala Slovenija, sem zelo vesel, da je bil dosežen tako visok rezultat v prvem krogu, dosegel sem namreč skoraj dvotretjinsko večino. Moram reči, da bom sedaj veliko lažje delal, z večjim veseljem in večjim prepričanjem, da sem na pravi poti. Seveda pa mi to zaupanje volivcev nalaga še večjo odgovornost za še boljše delo v prihodnje. Če si izvoljen s tolikšno večino odgovarjaš s svojim delom resnično vsem volivcem.

Kaj mislite, da je najbolj vplivalo na odločitev volivcev, da vas že drugič izvolijo za njihovega župana?

To bi morali vprašati volivce. Če bi zdaj naredili anketo med njimi, bi verjetno dobili različne odgovore. Ko je potekala predvolilna kampanja, sem poizkušal nagovoriti volivce, saj je predvolilna kampanja zelo pomembna. Povedal sem jim, kaj sem delal, pravzaprav sem jim povedal, kaj smo delali skupaj. Katere projekte smo začeli, kako se je gibalo finančno stanje, ki sem ga podedoval in kako smo ga peljali naprej v realizaciji skozi vsa ta prva štiri leta. Povedal sem jim tudi, kakšni so programi in plani za naslednje štiriletno obdobje. To sem povedal dovolj široko, pa vendarle dovolj poljubno, da je vsak videl, da je program za naprej zastavljen in da se nadaljujejo tudi začetni projekti v prvem mandatu. Dal sem razumeti, da izhajam iz nečesa, kar poznam in kar je že narejeno, kar je treba le še dokončati, torej da imam vizijo za naprej. Za praktično vsa področja, ki jih občina pokriva, je bila dana alternativa, kaj lahko pričakujejo. Bil

sem tudi kritičen do sebe in korekten do svojih protikandidatov. Kampanjo sem peljal skupaj s svojimi ljudmi v svojem volilnem štabu izključno pozitivno, brez kakršnega koli kritiziranja protikandidatov. Mislim, da imajo ljudje radi odprt pozitiven boj in željo po skupnem delu in sodelovanju. Je pa res, da vseh ljudi pri takem delu ni mogoče zadovoljiti, vendar sem se trudil po svojih najboljših močeh.

Ali mislite, da ste bili drugič izvoljeni za župana z večino glasov v prvem krogu zaradi projektov občine Lukovica?

Nekateri projekti, ki sem jih zastavil v prvem štiriletnem obdobju, so bili dokončani, nekateri so šele v razvoju, nekateri pa na polovici poti. Ko vidijo ljudje, da je nek projekt začel in nedokončan, so prepričani, da je treba z začetim nadaljevati in so se verjetno tudi na podlagi teh projektov odločili kot so se. Vsak župan v Sloveniji, ki ga lahko imenujemo uspešnega, je svoje županovanje nadaljeval še v drugem obdobju štirih let. Saj se sadovi dela v prvih štirih letih pokažejo največkrat po 6 ali celo 8 letih županovanja. Tega se zavedajo tudi ljudje in tako volijo tiste župane, od katerih pričakujejo še nekaj več še eno mandatno obdobje. Reči moram, da bi verjetno moje preteklo delo bilo lahko še boljše, zmeraj je lahko še boljše. Trudil se bom, da bo tako v naslednjih štirih letih.

Kakšno nalogo ste si zadali kot prvo - prednostno nalogo v svojem drugem mandatu?

Moja prva naloga je sklicati novi občinski svet, ki upam, da bo dobro sodeloval in bil naklonjen razvoju občine in podpiral razvojne usmeritve v tej občini. Takoj za tem je priprava proračuna, potem pa dokončanje vseh začetih projektov, kar je dokaj zahtevna naloga: OŠ v Blagovici, trg v sredini Lukovice, katerega bi, upam lahko dali v uporabo svojemu namenu že v naslednjem letu, začetni izgradnja obrtno-stanovanjske cone v Lukovici, kjer bodo dobile prostor pošta in druge dejavnosti. Nadaljevati je potrebno z izgradnji komunalne infrastrukture, razvojem obrti ... kot rečeno, je cela vrsta projektov, ki jih je potrebno nadaljevati in končati skupaj.

Vaša občina slovi kot urejena in čista. Predvsem, da je takšen sloves posledica natančno premišljene strategije urejanja okolja. Kolikšna proračunska sredstva namenjate temu področju in kaj vse ste uspeli v urediti v zadnjih štirih letih?

Vodovodu in kanalizaciji je bilo namenjenih ogromno sredstev, preko 140 mio SIT samo za vodo in kanalizacijo. Zdaj se gradi tudi vodohran v Žirovšah, uredilo se bo tudi vodno zajem, nadaljevati bo potrebno tudi z izgradnjo vodovoda. Urediti je potrebno še površine v centru Lukovice. Za ta projekt sem pridobil s pogajanjem tudi 120 mio SIT sredstev, ki ne bodo bremenila občinskega proračuna. Za izvajanje teh del je prva predračunska vrednost 200 mio SIT, ker pa se pogajamo z izvajalci, računamo, da bo ta vrednost zmanjšana na 150 mio SIT - narediti čim več stvari čim kvalitetneje s čim manj sredstvi.

Veliko sredstev vlagamo v center Blagovice ta trenutek za urejanje cestišč, tako da skušamo dati tem našim krajem nekaj lepšo podobo, kot so jo imeli. Ko sem začel z županovanjem, je bilo to eno najmanj urejenih občinskih središč, zdaj pa mislim, da kraj že dobiva bolj urejeno podobo in se sklada z ureditvenim načrtom, ki ga je sprejel OS z vsemi strokovnimi predlogi in željami in potrebami naših občanov.

Ali imate v načrtu razvoja občine in realizacijo projektov tudi pridobiti sredstva EU?

Seveda, projekte za izgradnjo kanalizacije imamo že podane, ravno tako za vodovod, vendar je bila naša izkušnja do sedaj taka, da je bilo recimo za izgradnjo kanalizacije možno pridobiti ES samo za izgradnjo kanalizacijskega sistema in čistilne naprave.

na obisku

Ker smo čistilno napravo že dobili ob izgradnji avtoceste, smo seveda iz takih razpisov izpadli. Odgovor na moje vprašanje na ministrstvo, kjer sem hotel pridobiti ta sredstva, je bil, mogoče malo sarkastičen, ampak takšen: "Sej ste lahko zadovoljni, dobili ste kolektor in čistilno napravo, zdaj pa naj še kdo drug kaj dobi." To je že res, vendar je pri nas še veliko stvari odprtih in računam tudi, da se bo ta sistem spremenil, da bi lahko tudi mi za razvodno omrežje pridobili kakšna sredstva. Te potrebe so velike, na Prevoajah in v Šentvidu ter drugod po Črnem grabnu bi delali še ločen sistem kanalizacije - to so velike investicije. Moja vizije je tudi, da bi v višje ležečih naseljih uvedli in spodbudili ljudi za uporabo bioloških čistilnih naprav, ki bi povezovale več hiš in s tem tudi rešili osnovno čiščenje odplak.

Eden pomembnih vidikov gospodarstva je turistična dejavnost; ste tudi na tem področju naredili kakšen korak naprej?

Poizkušamo aktivirati posamezne področja tudi v turizmu. Na žalost opažam, da smo turistično manj zanimivi. Potrebno bi bilo bi npr. poizkusno pripeljati nekaj turističnih agencij, da bi videle, kdo smo, kaj smo in kje smo, kljub temu da nimamo ne vem kakšnih gospodarskih turističnih potencialov. Za kmečki turizem na žalost do sedaj ni bilo kaj dosti zanimanja, to pa verjetno zato, ker je bilo relativno lahko dobiti zaposlitev, tako da se na kmetiji ni bilo potrebno dodatno angažirati v tem pogledu. Nastala je tudi manjša kriza zaradi danih razmer in dve gostilni sta zaprli svoja vrata. Na veliko srečo pa GP Trojane še naprej uspešno deluje, tam je obisk še vedno velik kljub novi avtocesti, kar pomeni, da možnosti so, samo treba jih je najti in izkoristiti. Če bi se kdo odločil, da bi se začel ukvarjati s kmečkim turizmom, bi ga občina gotovo podprla, vemo pa, da so velik potencial tudi ekološki kmetje, ki je že kar nekaj.

Občina ni industrijsko razvita, nekaj obrti obstaja, na tem področju občinski organi skrbijo, da bi se te še povečale in razvile še nekatere nove in s tem tudi zaposlovale več ljudi. V dolgoročnem planu OL je predvidena izgradnja Obrtne industrijske cone L6, ki bi dala večji poudarek gospodarskemu razvoju občine.

Ena pomembnih gospodarskih dejavnosti v vaši občini je tudi kmetijstvo. Ali ima kmetijstvo razvojno perspektivo v OL?

Kmetijstvo je težavnejša naloga, ker naša občina nima takih pogojev, kot jih imajo na primer v sosednjih pokrajinah, npr. v Savinjski dolini.

V preteklem mandatu smo že ustanovili komisijo za kmetijstvo, ponovno uvedli subvencioniranje reprodukcije v živinoreji - to je neka manjša pomoč, ki jo občina lahko da,

ne da bi kršila pravila države, ki daje subvencije za kmetijstvo. Torej naša občina pomaga po svojih malih zmožnostih, kolikor ji dovoljujeta proračun in zakon. Podpiramo tudi kmetijska društva. Komisija za kmetijstvo se je domenila, da bi začeli z manjšim strateškim programom in tudi temu namenili neka manjša sredstva, da bi spodbudili dejavnosti na kmetijah. Zdaj smo se odločili za manjše usposabljanje v smeri žganjekuhe - skoraj vsaka kmetija ima namreč okoli hiše manjši sadovnjak, sicer jih je večina že skoraj nevzdrževanih, vendar bi se z izobraževanjem in posodobitvijo - vzdrževanjem sadovnjakov ter z določitvijo kvalitete žganja lahko oživila blagovna znamka tudi za žgane pijače, ki bi bile izdelane v naši občini in s tem pridobile tudi na tržni vrednosti. Z vzdrževanjem sadovnjakov bi ohranjali tudi kulturno krajino. S tem projektom bi bile združeni kar dve koristni ideji za našo občino.

Ali vi osebno verjamete v razvojno perspektivo kmetijstva v OL?

V perspektivo ohranjanja te panoge verjamem, v razvojno perspektivo v smeri večje proizvodnje pa malo težje. V razvojno perspektivo ohranjanja verjamem v tem smislu, da se iščejo novi viri, nove možnosti in usmeritve, ki bi omogočale obstoj takega kmetijstva, da se ohrani kulturna pokrajina in kmečki živelj pri nas.

Kako je v občini poskrbljeno za mlade ljudi glede izobraževanja, glede nadaljevanja tradicije svojih prednikov?

Tukaj bom malo samokritičen. Potrebno bi bilo narediti še veliko več za mladino v smislu iskanja možnosti za dodatno izobraževanje. Urediti bi bilo potrebno še kakšen prostor za zbiranje mladine. Oživljajo se sicer različna društva, v katero se vključujejo mladi, npr. Društvo podeželske mladine v Blagovici. Zgradili smo nekatera nova igrišča ... Odprtih je še veliko možnosti. Če bi omogočili tečaje tujih jezikov, izobraževalne dodatne tečaje, tako da bi mladina videla, da je tukaj smisel tudi ostati in delati. Bilo bi lahko več zabavnih prireditev, za kar pa je potrebno organizirati celotno infrastrukturo in dati možnost. Na tem področju se že nekaj premika in upam, da bomo našli kakšne entuzijaste, ki bodo na tem začeli delati in graditi, da se bo tudi to področje bolj razvilo.

Kako pa je v tem istem smislu poskrbljeno za socialno varstvo starejših občanov?

Možnosti za izgradnjo doma ostarelih smo predvideli tudi v ureditvenem načrtu, narejen je tudi idejni načrt izgradnje tega doma v Šentvidu, tudi interes investitorjev je velik. Imamo samo dva problema - Kmetijski inštitut je še solastnik zemljišča in iščemo možnost preko ministrstva, da bi ta del zemlje, ki je v lasti vlade RS, prišel v odprodajo, da bi lahko

tam začeli graditi. Druga, težja zadeva pa je pridobitev koncesije za dom. Naše področje je v primerjavi s Slovenijo po zahtevah ministrstva in države dosti zasedeno, se pravi je dosti pokrito s to storitvijo. Iz tega sledi, da ministrstvo najprej podpira izgradnjo na drugih območjih. Vendar v sami Ljubljani take ponudbe manjka, tako da bi se dalo mogoče tudi zaradi tega pridobiti koncesijo ... poti na ministrstvo smo si odprli, zdaj pa je žogica na drugi strani. V ta projekt bo vložena veliko dela, računamo tudi na podporo Mlekarske zadruge Prevoje in pa seveda na razumevanje Ministrstva za okolje in prostor ter Kmetijskega inštituta, da se ta projekt uresniči. S tem bi se rešilo 100-150 bivalnih mest za ostarele občane v domačem kraju.

Za vsako napredno inštitucijo so zelo pomembni projekti. Verjetno isto velja za vašo občino? Kateri so ti projekti?

Za temi projekti ne stojim sam, seveda mora biti župan tisti, ki poganja vso zadevo, da za te stvari skrbi in jih usmerja. Tukaj je tudi OS, ki je podpiral vse te razvojne usmeritve do danes in za katere, upam, bo imel tudi nov OS veliko razumevanja, tako s podporo kot nadaljevanjem. Zaupam tudi v UO, ki bo morala vse te projekte tudi realizirati, veliko pa je tudi drugih ljudi, ki so nam dali podporo in ideje za nove projekte npr. društvo upokojeincev, godba, KD Krašnja in drugi, ideje prihajajo od ljudi in so za ljudi. Če bi za vsem tem stal le jaz sam kot župan, bi me potem gotovo bolj skrbelo. Tako pa so rezultati volitev pokazali, da za vsemi projekti stojijo ljudje, ki jih podpirajo in mislim, da je potrebno s tem nadaljevati v zadržani smeri. OL ni med prvimi po razvoju v RS, smo v drugi tretjini, vendar se bomo potrudili in programe usmerili v razvojne cilje in se tako poizkušali približati prvi tretjini razvitih občin. S to usmeritvijo bomo tudi iskali in tudi našli boljše možnosti za naš razvoj in s tem tudi za boljše življenje v naši občini.

Bližajo se božično novoletni prazniki kaj bi vi zaželeli svojim občano?

Najprej miru, vsaj za mene je bilo to leto naporno, razburkano. Jaz si želim seveda miru, zdravja in sreče, da bi vse stvari speljali do konca, je pa potrebno tudi razumevanje, in jaz upam, da bo razumevanje, da se bodo ljudje med sabo razumeli in da bom jaz sposoben razumeti tudi druge ljudi in oni mene v vseh teh naporih za skupno dobro. Želim si, da bi bilo več pripravljenosti kaj narediti iz ljubezni do svojega kraja brez posebne računice, torej da bi ljudje rekli, za svoj kraj sem pripravljen nekaj narediti, ker sem tukaj doma in imam svoj kraj tudi rad.

DAN POŽARNE VARNOSTI NA OŠ BLAGOVICA

Janez Moneta pomaga gasiti prvošolčku

Oktober je mesec požarne varnosti in tako kot že vrsto let do sedaj, smo ga na OŠ Blagovica tudi letos zabeležili z dnevom požarne varnosti. Ker smo se zaradi obnove šole z začetkom šolskega leta začasno preselili na novo lokacijo v bivše prostore Darsa, smo hoteli preizkusiti, kako bi se v primeru požara najvarneje in najhitreje umaknili na prosto.

Z gasilci GD Blagovica, ki vsako leto sodelujejo pri organizaciji Dneva požarne varnosti na šoli, smo se tako odločili za akcijo "NIČ NAS NE SME PRESENETITI". Prvi razred devetletke je v sredo, 25. oktobra, začel že ob osmih zjutraj, saj so si odšli skupaj z učiteljico in vzgojiteljico ogledat gasilski dom Blagovica. Ostali učenci devetletke so imeli tehniški dan na temo gasilstva, 4. razred osemletke pa pouk. Ob devetih se je "nepričakovano" oglasila ročna sirena. Ker so gasilci že prej zunaj prižgali ogenj v sodu, je malo igralskih sposobnosti učiteljic in vonj po ognju z dodatkom sirene učence prepričalo, da gori. Že prej sem načrt akcije razložila učiteljicam, tako da smo se lahko zmenile, kako in kam se bo kdo umikal, da ne bi prišlo do nepričakovane panike ali poškodb ob umiku. Za otroke pa je bil umik nepričakovan in resen. Naše reševanje so zunaj spremljali učenci 1. razreda devetletke, ki so se vrnili iz gasilnega doma, saj so se nam zdeli nekako premajhni za akcijo nepričakovanega umika. Ko je sirena, ki jo je sprožil Janez Moneta, gasilec GD Blagovica in zunanji mentor MG, zatulila, smo bili v nekaj sekundah vsi zunaj: 3. d in oba 4. razreda sta se umaknila na prosto skozi vhodna vrata, 2. d pa skozi okno, saj smo želeli prikazati, da je umik

možen tudi tam, v primeru, če bi bilo žarišče požara morda pri vhodnih vratih. Ko smo se vsi tako hitro in varno umaknili iz šole, smo že zaslišali sireno gasilskega tovornjaka, s katerim so prišli gasilci GD Blagovica Marko Trdin, Aleš Podbelšek, Franc Pestotnik in že prej omenjeni Janez in nam prikazali pravo gašenje požara.

Prvi del dneva požarne varnosti smo tako zaključili. Po malici smo se pogovorili z učenci o tem, kako bi se najvarneje umaknili iz šole in to tudi še enkrat preizkusili z vsemi učenci. Tokrat so bili učenci pripravljene na zvok sirene in umik. Zunaj so se nato razdelili v dve skupini. Eni so praktično poskusili gasiti z ročnimi gasilnimi aparati, drugi pa so si ogledali gasilski tovornjak in poslušali predstavitev opreme. Nato sta se skupini zamenjali.

Dan smo zaključili s spoznanjem, da akcija Nič nas ne sme presenetiti za nas pravzaprav ni neka neznanka. Vsako leto pripravimo Dan požarne varnosti, vsako leto se učenci seznanjajo z ukrepi in prvo pomočjo v primeru požara pri krožku Mladi gasilec, ki ga vodim na šoli že vrsto let. Vsako leto pa se udeležujemo tudi regijskega tekmovanja MG in imamo že tudi nekaj prvih uvrstitev z državnih tekmovanj Mladi gasilec.

Milena Igljč,
mentorica MG na OŠ Blagovica in
organizatorica dneva požarne varnosti
Fotografija: Sergeja Križnar

Dan požarne varnosti

V sredo, 25. 10. 2006, smo imeli na naši šoli dan požarne varnosti. Zjutraj smo kot običajno prišli v šolo. Sprva je vse potekalo kot zmeraj, potem pa se je kar naenkrat med uro slovenščine sprožil alarm in začelo se je močno kaditi.

Učiteljica pa je na glas začela vpiti: "Požar, požar! Gori!"

Vsi učenci 4. razreda smo hitro odložili pisala in stekli skozi vrata na igrišče. Učenci 2. razreda pa so se skušali rešiti tako, da so poskakali skozi okno. Vsi smo se zbrali na igrišču, kjer pa smo ugotovili, da je bila to le vaja. Potem pa so prišli gasilci in nam prikazali vajo. Gasili so podrti tribuno, čeprav ni zares gorela. Po tej zanimivi predstavi, pa smo odšli na malico. Po njej pa smo imeli še eno vajo. Naša učiteljica je vklopila alarm, mi pa smo ponovno stekli ven. Takrat so prišli gasilci in nas razdelili v dve skupini. Prva skupina si je ogledala gasilski avto, druga skupina pa je šla gasiti s peno. Potem sta se skupini še zamenjali. Ko smo si vsi vse ogledali, smo se na novem igrišču igrali igro MED DVEMA OGNJEMA. Po končani igri, smo odšli v razrede, pospravili svoje stvari in počakali na kombi.

Zdi se mi, da smo se ta dan naučili veliko stvari, ki nam v življenju znajo priti prav. Vsak se mora znati prav ravhati v primeru požara, saj nikoli ne veš, kje lahko zagori.

Katarina Burkeljca, 4. d

Vsako leto imamo v mesecu oktobru dan požarne varnosti. Prve gasilske brigade so bile ustanovljene pred več kot sto leti. Povod za ustanovitev so bili pogosti požari, saj so bile hiše večinoma lesene in pokrite s slamo.

Na ta dan nas je obiskalo GD Blagovica, ki nas je poučilo o svojem delu. Poslušali smo predavanje o požarni varnosti, o vrstah požara, preprečevanju le tega in tudi, kako se ob določenih situacijah reagira. Gasilci so nam vse to še prikazali so nam tudi različne gasilnike in njihovo uporabo pri gašenju. Vedno znova me navdušuje ta humani in prostovoljni poklic gasilca, saj gasilec mora biti močan in pogumen, da lahko odreagira v težki situaciji.

Jan Omerzo, 4. d

KOMEMORACIJA NA GOLČAJU

*Prvi november je tih spomin,
ki se kot lučka prižge.
Ki v vejah jesenskih tibo šumi,
ki te nenadoma zaboli.*

Tako kot že vrsto let doslej so se tudi letos učenci 4. razreda osemletke iz OŠ Blagovica pod mojim vodstvom 27. 10. 2006 udeležili spominke slovesnosti na Golčaju s kratkim kulturnim programom. Oba kombija sta nas odpeljala do cerkve na Golčaju, kjer je že dišalo po klobasah in čaju. Od tam smo se podali peš do spomenika padlim, kjer nas je že pričakala množica starejših ljudi. Tiho smo se postavili v zborček in začeli s programom.

Četrtni nastop ob spomeniku je vseboval recitacije znanih slovenskih pesnikov z vsebino žalosti ob smrti, ljudske pesmi ali pesmi, ki so jih napisali slovenski skladatelji in so jih učenci zapeli ob spremljavi Orffovih instrumentov. Vse skupaj pa je popestril še zvok diatonične harmonike v rokah Uroša.

Po našem nastopu sem se z učenci odmaknila, udeleženci komemoracije pa so nadaljevali s svojim programom in so se nam kasneje pridružili. Zelo so pohvalili naš nastop, še posebej pa so radi prisluhnili Urošu, ki je raztegnil svoj meh z venčkom narodnih, ki mu kar ni bilo konca. Kombija sta nas nato odpeljala v dolino in domov. Z nami se je v dolino odpeljal tudi Vinko, ki je naredil kar nekaj posnetkov.

✍ Milena Igljč
Fotografija: Vinko Vajde

Na Golčaju

Nastop učencev 4. d na Golčaju

V oktobru smo se učenci 4. d razreda pod vodstvom učiteljice Milene Igljč skrbno pripravili na počastitev dneva mrtvih. 27. 10. 2006 nas je kombi odpeljal na Golčaj. Najprej smo prižgali sveče in nato pričeli z našim programom. S petjem in recitacijami smo se spomnili padlih vojakov, družin in vseh, ki so dali življenja za svobodo. Zbrali so se tudi svojci padlih in nekateri preživeli borci.

Po napornem nastopu pa smo se udeležili pojedine. Nato pa smo se s kombijem odpravili v šolo in nato domov.

✍ Sara Smrkolj, 4. d

O PLAVALNEM TEČAJU SO UČENKE IN UČENCI 3. B RAZREDA ZAPISALI TAKOLE:

Na plavanju mi je bilo najbolj všeč:

- ko smo šli pod vodo iskat platenko,
- ko sva se s Tino skupaj prijeli za roko in plavalni pod vodo,
- učili smo se drseti po vodi in pravilno plavati,
- najbolj pa mi je bilo všeč na koncu, ko sem osvojila delfinčka.

✍ Teja Zakrajšek

Na plavalnem tečaju je bilo veliko otrok. Plavalni smo žabico. Jaz sem se naučila plavati čolniček. Ko smo se potapljali, smo šli do dna in pobrali platenko. Vesela sem, ker sem osvojila delfinčka.

✍ Bernarda Klopčič

Na plavanju mi je bilo zelo všeč. Najbolj mi je bilo všeč, da sem lahko skakal na glavo in plaval. Prijatelj Aljaž me je tudi potunkal.

✍ Elvis Reichard

Prvič, ko smo prišli na plavalni tečaj, smo si ogledali okolico bazena. Potem smo se razdelili po skupinah. Vsaka skupina je dobila svojo učiteljico, ki nas je učila plavati. Dobili smo tudi različne barve plavalnih kap, da smo se lažje ločevali po skupinah. Po vseh teh obveznostih smo se začeli učiti plavati in po končanem tečaju osvojili delfinčka.

✍ Tina Jemec

V Snoviku je bilo veliko ljudi. Naučili smo se plavati. Najbolj všeč mi je bilo zadnji dan, ko sem osvojila delfinčka. Potem smo imeli prosto plavanje. Všeč mi je bilo tudi skakanje v vodo. Punce smo šle zmeraj prej ven iz vode, da smo si posušile lase.

✍ Urška Kurent

V Snoviku smo imeli tečaj plavanja. Tekmovali smo za delfinčka. Učili smo se plavanja. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo pod vodo iskali platenke. Bil sem v skupini z oranžnimi kopicami. Popoldan smo se vrnili domov z avtobusom.

✍ Jan Demšar

Prvi dan, ko smo bili na plavanju, smo plavalni samostojno. Naslednji dan smo šli v skupine. Jaz sem bila siva kapa. Naš učitelj je bil Jure Trček. Naučili smo se skakati na glavo. Najbolj všeč mi je bilo, ko sem osvojila delfinčka. Zadnji dan smo preverjali.

✍ Jerica Bukor

V mesecu oktobru smo imeli plavalni tečaj v

Plavalni tečaj 3. a. in b

Snoviku. Vsak torek in petek smo se ob osmi uri odpeljali z avtobusom z Brda. V Snoviku smo bili razdeljeni v več skupin. Bila sem v skupini s srebrnimi kapami. Moj učitelj plavanja je bil Jure Trček. Naučili smo se plavati žabico, drsenje na vodi, in skok na glavo. Plavalni tečaj je trajal vsakokrat tri ure. Preostale tri ure pa smo imeli pouk. Zelo sem vesela, ker sem osvojila delfinčka.

✍ Nejka Dimc

Učiteljica nam je povedala, da bomo imeli plavalni tečaj v Snoviku. Vsi smo zavpili "Juhul!". Učiteljica nas je komaj umirila, a mi bi še kar vpili od veselja. Vsi smo komaj čakali ta dan, končno je prišel. Bili smo veseli, a po drugi strani nas je bilo tudi malo strah. Šli smo na avtobus, z Urško sva sedeli skupaj. Tina in Jerica pa skupaj pred nama. Jerica je učiteljico vprašala, koliko časa se bomo vozili. Ona pa je odgovorila, da eno uro. Vse štiri smo se prijelo za usta. Kmalu smo prispeli. Učiteljica Danica nas je opozorila, da moramo biti tiho. Ko smo se preoblekli, smo plavalni, potem pa preizkusili svoje znanje. Ko smo končali, je bila malica. Potem smo šle z Nino naokrog. Po krajšem čakanju smo šli z avtobusom domov. Sedeli smo tako kot prej. Na Brdu me je pričakal ati. Doma sem vsem povedala, kako smo se imeli. Že smo se veselili naslednjih dogodivščin v Snoviku.

✍ Kristina Oražem

V Snoviku sem se naučila plavati pod vodo. S skupino smo si ogledali elektrarno. Po plavanju smo šli v restavracijo. Tam smo imeli malico. Potem nam je učiteljica razdelila učne liste. Mi smo jih rešili. Ko je prišel avtobus, smo se odpravili v šolo. Vesela sem, da sem osvojila delfinčka.

✍ Katja Zore

OBISKALI SMO PIKO

Pikasta zabava

Taka je Pika

Pika Nogavička je že 17. odprla festival ob Velenjskem jezeru. Tudi nekaj učencev OŠ Janka Kersnika z obema podružnicama se je pridružilo pikasti zabavi in uživalo v prelepem dnevu, polnem zanimivih dogodivščin. Vse je bilo v znamenju Pike Nogavičke in zato smo se tudi mi za en dan spremenili v Pike tako, da so nas najprej sfrizirali (naredili kitke in čopke) in nam narisali pikice na nosu. Nato smo se udeležili še ustvarjalnih delavnic. Najbolj zavzeti so celo tekmovali med seboj, komu bo uspelo izdelati čim več različnih izdelkov. Dan je bil živahen, poln smeha in dobre volje. Na koncu smo se igrali še v Pikinem zabavišču in se nato utrujeni vrnili proti domu. Ugotovili smo, da je prav zabavno biti Pika vsaj za en dan v letu, da pa je to pravzaprav tudi naporno. Zato smo sklenili, da bomo naslednji dan zopet šolarji, da pa se Pika pridružimo zopet naslednje leto. En lep Pikin pozdrav vsem, ki festivala niste obiskali - priporočamo.

✍️ Sergeja Križnar, vzgojiteljica

POZDRAV JESENI

Izrezovali smo buče

Da je petek trinajsti nesrečen dan, za vrtec Medo v Krašnji to ne velja, saj smo imeli ravno na ta dan prireditev Pozdrav jeseni, na kateri smo se imeli zelo lepo. Vzgojiteljice smo otrokom in staršem pripravile različne delavnice, na katerih so izdelovali:

“strahce” iz vate in blaga, živali iz naravnih materialov, izrezovali strašila iz buč, rezali kostanj za peko.

Otrokom pa smo ponudile tudi liste in barvice, da so lahko ustvarjali po svoji domisljiji.

Gostja naše prireditve je bila gospa Minka, ki nas je prijetno presenetila s svojo ustvarjalnostjo - izdelovanjem različnih izdelkov iz ličkanja. Pokazala nam je veliko izdelkov, ki jih je naredila sama: predpražnike, košarice za pirhe, podstavke za posodo, klo-

buke, ... njena največja mojstrovina pa so bile jaslice, ki so bile vsem najbolj všeč.

Pokazala nam je tudi sam potek izdelave, ki smo si ga poskušali vsaj malo vtisniti v spomin.

Otroci iz skupine Sončki so svoje starše presenetili s kratkim nastopom; zapeli in zaplesali so jim pesem Poljska buča in poželi velik aplavz.

Pekli smo kostanj, pili čaj ter jedli okusno pecivo, ki so ga spekle mamice in babice naših otrok.

Dan je kar prehitro minil in se prevesil v večer. Iz vrta se je po okolici vil prijeten vonj po kostanju ter lep pogled na buče, ki so svetile in strašile vse, ki so hodili naokrog.

Zunaj je bilo že temno, ko smo se z lepimi vtisi na naše skupno popoldne poslovili in si zaželeli mirno noč.

Najlepše se zahvaljujemo gospe Minki, ki nas je počastila s svojim obiskom ter vsem mamicam in babicam, ki so nas 'pocrkljale' s sladkimi dobrotami.

Nastop za starše

✍️ Urša Narobe

V prejšnji številki smo strankam in ostalim zastavili naslednje vprašanje: **Kaj menite o letošnji volilni kampanji vaših konkurentov v naši občini? Dobili smo odgovor Neodvisne liste za črni Graben.**

VOLILNA KAMPANJA ŽAL BREZ KONKRETNIH PROGRAMOV, VENDAR PA FINANČNO ZAHTEVNA

Neodvisna lista "ZA ČRNI GRABEN" se najlepše zahvaljuje vsem volivcem za dane glasove in obljublamo, da volivcev tudi v tem mandatu ne bomo razočarali.

Prvič smo na volitvah nastopili s svojim kandidatom za župana, Ladom Goričanom, ker se zavedamo, da ima župan ključno vlogo pri delovanju občine in je ključ za uresničitev našega obsežnega programa. Žal je naš kandidat dobil premalo glasov, verjetno tudi zaradi preskromne predstavitve, ki je tesno povezana z denarjem, ki ga imata kandidat oziroma stranka, ki ga podpira, na voljo. Za našega kandidata je na volišču Trojane, kjer ga volivci najbolje poznajo, glasovalo kar 80 % vseh volivcev, ki so prišli na volišče.

Iz predvolilnega propagandnega gradiva pa smo izvedeli tudi marsikaj novega. V naši neodvisni listi smo bili prepričani, da smo v izteklem mandatu prispevali ustrezen delež v doseženem razvoju občine, pa smo prebrali, da je vse storil le eden, ta ali že prejšnji.

Po rezultatih volitev se je zelo spremenila sestava občinskega sveta. Neodvisna lista "ZA ČRNI GRABEN" je dobila tri svetniška mesta, kar je eno manj, kot jih je imela doslej. Število svetniških mest se je najbolj povečalo strankama, ki sta v boj za glasove volivcev na občinski ravni, poslali kar predsednika strank. To je novost v načinu pridobivanja volivcev, verjetno pa tudi past za volivce, ki so spregledali, da omenjena politika ne bosta njihova predstavnika v občinskem svetu.

Člani Neodvisne liste "ZA ČRNI GRABEN" in njen kandidat za župana smo volilno kampanjo financirali iz lastnih žepov, kar ne velja za politične stranke, niti za izvoljenega župana, ki je občino v dneh pred volitvami spremenil v veliko gradbišče in si volilno kampanjo gradil tudi z denarjem občanov. Pri tem velja poudariti, da je nekatere investicije (npr. ureditev igrišča v Šentvidu in Blagovici, urejanje centra Lukovice) speljal brez ustreznega pokritja v veljavnem proračunu Občine Lukovica, kar je v nasprotju z veljavnimi predpisi.

V vseh teh posebnostih je tudi bistvena razlika med našo in volilno kampanjo drugih kandidatov in političnih strank v naši občini. Neodvisna lista "ZA ČRNI GRABEN" se še enkrat zahvaljuje za zaupanje, Lado Goričan pa se posebej zahvaljuje vsem za dano podporo in glasove, še posebej pa svojim sovaščanom.

☞ Neodvisna lista "ZA ČRNI GRABEN"

Vprašanje za naslednjo številko: Kakšno je vaše stališče do načrtovanja družinske politike v Sloveniji?

PO VOLITVAH - NOVI ČASI

Socialni demokrati občinske organizacije Lukovica se zahvaljujejo vsem volivkam ter volilcem občine Lukovica za zaupanje na lokalnih volitvah. Vaše zaupanje bomo upravičili z dobrim delom, predvsem bomo to, kar smo, socialni in demokratični. Želimo Vas vključiti k aktivnejšemu sodelovanju pri kreiranju in usmerjanju, predvsem našega programa v prihodnjem mandatu. Pišite nam na sdlukovica@email.si, veseli bomo vsakega vašega mnenja, graje ali pohvale.

Čestitamo ponovno izvoljenemu županu g. Mateju Kotniku, vsem svetnikom občinskega sveta ter predstavnikom krajevnih skupnostih. Želimo veliko strpnega in dobrega dela v dobrobit vseh nas, občanov in občank.

Dobro se moramo pripraviti na delo v prihodnjem mandatu. Predvsem se moramo osredotočiti na pridobivanje sredstev. Letošnji proračun občine je fantastičen. Ker pa se vse lepe in dobre stvari načeloma hitro končajo, bomo že v prihodnjem letu soočeni z iskanjem dodatnih virov financiranja občinskega proračuna, v kolikor želimo seveda s tempom, ki sta ga zastavila župan in prejšnji občinski svet, slediti investicijam. Vsekakor podpiramo zmagovito in pozitivno mišljenje župana g. Kotnika v tej tekmi.

Vedeti moramo, da je večji del prihodkov ustvarjen zaradi obrnte cone Prevoje ter varčevanja v preteklosti, medtem ko davčni prihodki in izravnava države, kot največja vira prihodkov občinskega proračuna, ostajata na približno istih postavkah oziroma rasti. Izračuni bodo pokazali, če bo novo financiranje občin, ki ga je sprejela vlada, v našem primeru boljše.

Priložnost, ki jo vidimo, je v regionalnem razvoju 2007-2013. Preko različnih skladov in razpisov lahko pridobimo ogromno sredstev. Nepovratna sredstva so namenjena predvsem za izgradnjo komunalne infrastrukture (do 85), razvoju podeželja - kmetijstvu, podjetništvu, obrtništvu, turizmu ... Mislim, da je tu potrebno vzpostaviti tehnično pomoč v sklopu občinske uprave, ki bi pomagala pri pridobivanju že omenjenih sredstev, tako za lastne izvedbene projekte kot tudi za pravne in fizične interesne osebe na območju občine Lukovica.

Zaradi omejenega prostora v časopisu moram zaključiti. Prižgati oljčno vejico in pričakovati, da bodo bogovi garali namesto nas, je nesmisel, zato vas še enkrat lepo povabim k aktivnemu sodelovanju, seveda, v kolikor mislite, da lahko pripomorete k boljšemu jutri.

☞ Za občinsko organizacijo SD Lukovica G.B.

Zahvala

Spoštovani občani! Slovenski demokrati se vam zahvalujemo za veliko podporo listi SDS na lokalnih volitvah 2006 za Občinski svet občine Lukovica. Sedaj nas čaka veliko dela v občinskih organih, odborih - komisijah in občinskem svetu. Vsi se bomo trudili po svojih najboljših močeh, da bomo izpolnili začrtan program OOSDS in skupni program Občine Lukovica ter tako upravičili vaše zaupanje. K sodelovanju vabimo simpatizerje in občane, ki bi radi posredovali svoje ideje in znanje za boljše in kvalitetnejše življenje vseh občanov občine Lukovica. Zaradi velikega povpraševanja po vpisu v OOSDS Lukovica vam svetujemo, da povprašate najbližje člane OOSDS, ki vam bodo najboljše svetovali.

☞ Danilo Kastelic, OO SDS Lukovica

Za zmago OOSDS na lokalnih volitvah 2006 v občinski svet občine Lukovica sta nam prišla čestitat poslanec SDS v DZ RS g. Robert Hrovat in neodvisni kandidat za boljši jutri Vinko Jeras. Na delovnem srečanju nas je predsednik OO SDS Lukovica Franc Barlič pogostil z dobro kapljico penetelega vina.

SLS: HVALA NAŠIM VOLIVCEM ZA PODPORO

Nekaj kandidatov za svetnike in članov

Pred stojnico, kjer smo delili golaž, pivo in kostanj, se je z nami poveselilo staro in mlado vseh političnih opcij

Našo stojnico so obiskali tudi nekateri kandidati za župansko mesto

SLS Lukovica se zahvaljuje vsem volivcem, ki ste nas podprli na lokalnih volitvah. Hvala tudi za podporo med volilno kampanjo in obisk naše stojnice na sejmu v Lukovici 14. 10. Upamo, da se bomo tako lahko še večkrat srečevali, ne le v času pred volitvami.

Ustanovitev Ženske zveze OO NSi v Lukovici

V petek, 27. oktobra, je bil v prostorih Kulturnega doma Antona Martina Slomška ustanovljen občinski odbor Ženske zveze Nove Slovenije. Ustanovnega sestanka so se poleg številnih članov NSi Lukovica udeležile tudi ugledne gostje. Ustanovitev so pozdravile predsednica državne Ženske zveze Lidija Drobnič, podpredsednica NSi in evropska poslanka Ljudmila Novak, glavna tajnica NSi Maruša Novak, predsednici savinjskega in gorenjskega regijskega odbora in predstavnice sosednjih občinskih odborov.

Članice Nove Slovenije iz Občine Lukovica smo že dalj časa ugotavljale, da so ženske v naši občini zelo aktivne v prizadevanjih za bolj kakovostno družbeno življenje. Kljub številnim zelo aktivnim društvom in skupinam imamo ženske le malo vpliva na politične in gospodarske odločitve v občini.

Članice Ženske zveze s simpatizerji (Foto DJD)

Potem ko je Mlada Slovenija zelo aktivno zastavila svoje delo, se ji je pridružila tudi Ženska zveza. V naši občini sta to prva organizirana odbora, namenjena izražanju interesov in pobud posebnih družbenih skupin.

Ustanovni zbor je potekal v prijetnem delovnem ozračju, ki smo ga obogatili s kulturnimi točkami. Članice NSi iz Občine Lukovica smo izvolile prvo predsednico, članico Občinskega sveta, Marijo Juteršek, podpredsednico Sonjo Stražar Flogie in tajnico Marjeto Pestotnik.

Novoizvoljena predsednica je izrazila veselje nad zelo številno udeležbo na zboru in upanje, da bo Ženska zveza delo zastavila tako, kot je bilo zamišljeno. V naši sredini je dovolj sposobnih in aktivnih žensk in deklet, ki lahko v politiko vnesemo nov način razmišljanja. Politika ni samo gospodarstvo, komunala in infrastruktura, ampak je tudi družinska politika, predšolska vzgoja, šolska vzgoja, sociala, kultura ... Pozornost tem področjem je tudi v naši občini zelo potrebna in tu vidimo možnost za svoj konstruktiven prispevek.

Prepričanje, da bo Ženske zveza opazno pospešila prizadevanja za boljše pogoje življenja v Lukovici, je izrazil tudi predsednik OO NSi Lukovica Anastazij Živko Burja. Vesel ustanovitve Ženske zveze in številne udeležbe na zboru je vse prisotne povabil k pijači in prigrizku na prijateljsko druženje, ki se je zavleklo pozno v noč.

OO ŽZ Lukovica

Ženska zveza Nove Slovenije je bila ustanovljena 3. novembra 2001 kot "samostojna politična organizacijska enota v sestavi stranke, ki združuje dekleta, matere in žene vseh družbenih skupin z namenom neposrednega sodelovanja in soodločanja pri oblikovanju politike, ki temelji na krščanskih demokratskih vrednotah, na vseh področjih javnega življenja. Zveza zagovarja demokracijo, pravno državo, socialno pravičnost, solidarnost, osebno svobodo, kulturno in politično ter demografsko identiteto in Evropo kot unijo vrednot, zlasti pa si bo prizadevala za varstvo in razvoj družine kot najpomembnejše celice naroda" (Statut Ženske zveze).

Nova Slovenija s podmladkom na tradicionalnem izletu

Odpravljamo se na obisk k "Perkmandeljcu" (Foto: djd)

Člani in simpatizerji NSi iz naše občine smo si v nedeljo, 19. novembra, ogledali podzemlje Pece in spoznavali življenje nekdanjih koroških rudarjev. Izlet na Koroško sta pripravila naša prizadevna člana, občinska svetnika, Marija Juteršek in Janez Bernot. Z dvema udobnima avtobusoma smo se odpeljali do Mežice, tam pa smo presedli v dva poskakujoča rudarska vlakca, ki sta nas popeljala v osrčje Pece na ogled rudnika.

V kmečkem turizmu v Šentanelu smo si privoščili obilno kosilo. Starejši smo se zadržali ob pijači, pogovorih in plesu, mlajši pa so zasedli igrala in igrišča okrog hiše. Za prijetno ozračje in ples sta poskrbela harmonikarja Damijan in Matjaž.

Novo usvojeno znanje smo preverjali na kvizu, kjer sta se pomerili ekipi starejših članov in podmladka. Za zavzeto tekmovanje ob bučnem spodbujanju navzočih so si člani obeh ekip prislužili tudi lepe nagrade.

Vseh štiriinsemdeset izletnikov se je vračalo v domači kraj s sklepom, da naslednjega izleta NSi gotovo ne bomo zamudili. Ob zaključku dneva smo izžrebali tudi obljubljeni nagrado za izpolnjen vprašalnik v prvi številki glasila "Iz naše doline". Sedemletni Matej je izvlekel kuverto, ki sta jo poslala Alenka in Roman Kropivšek, Zgornji Petelinjek 5. Izžrebancema čestitamo in jima želimo dober tek ob družinski pizzi pri Furmanu.

KARANTANIJA

>>> nadaljevanje iz prejšnje številke

O njihovi usodi (na primer o njihovih porokah) in usodi njihovih otrok so tako odločali njihovi gospodje (seniorji), ki so med drugim lahko dogovorili, koliko otrok iz zakona dveh pripadnikov viteškega sloja bo pripadlo gospodu vsakega zakonca. Vitezi nesvobodnega izvora so bili v pravnih listinah vedno ločenih od vitezov svobodnega izvora, za katere se je začel v prvi polovici 12. stoletja uveljavljati naziv ministerial. Do konca 15. stoletja so na slovenskem etničnem ozemlju izumrle praktično vse visoko plemenite fevdalne rodbine (grofje Ortenburški, prvotni svobodni gospodje Višnjegorski, Žovneško-Celjški, Goriški, prvotni svobodni gospodje Turjaški in drugi). Tako je na slovenskem ozemlju kasnejše visoko plemstvo vojaškega izvora iz 17. in 18. stoletja skoraj v celoti potomstvo ministerialnega (deloma nesvobodnega) nižjega plemstva.

Kosezi so imeli svoje posebno sodstvo, ki so ga ponekod ohranili še do poznega srednjega veka, ko se v pisnih virih večkrat omenjajo tudi kot "viteške kmetije". V listinah iz 12. stoletja so bili kosezi še enakovredni ministerialnemu plemstvu in so opravljali pravna dejanja, kot na primer darovanje zemlje, ki so jih poleg njih lahko sicer opravljali le pripadniki fevdalcev. Še v 13. stoletju so imeli večjo veljavo kot vitezi. Še v 14. stoletju so lahko prehajali med viteze in uglednejši del meščanstva. Tekom časa je tako veliko kosezov prešlo med nižje fevdalno plemstvo in meščanstvo. Do konca 16. stoletja pa so bili osebno svobodni tudi vsi, ki so ostali svobodni kmetje s posebnimi pravicami. Potem pa so prešli med kmete svobodnjake ali podložnike.

Pri tem pa je potrebno povedati, da se je tudi pri nižjem plemstvu v 14. stoletju zelo okrepil sindrom agrarizacije. Preprosti dvori nižjega plemstva se skoraj niso ločili od večjih kmečkih gospodarstev, saj je bila ena izmed njihovih važnih dejavnosti tudi kmetijstvo. V 14. stoletju je gospodarska kriza veliko nižjega plemstva primorala k selitvi v mesto. Tisti, ki so ostali na deželi, pa so s pomočjo hlapcev sami gospodarili na zemlji. Zato lahko v urbarjih iz 15. in 16. stoletja mnoge kmečke dvore spoznamo kot nekdanja propadla plemiška bivališča, kjer od 16. stoletja niso bili naseljeni več plemiči, pač pa njihovi pokmeteni potomci ali pa hlapci.

Obredni jezik ustoličevanja kasnejših koroških vojvod je bil slovenski in se je ohranil vse do leta 1728, ko je kot zadnji prisegel cesar Karel VI., kar kaže na starodavnost obreda, ki sega nedvomno nazaj v dobo svobodne Karantanije. Izročilo o negermanskem izvoru vojvodine Koroške, ki je bila ob svojem nastanku in še mnogo kasneje izrazito slovanska pokrajina, se je ohranjalo tudi pri samem koroškem plemstvu tja do 16. stoletja. Čeprav ohranjena fevdna prisega krškemu škofu pri Gospe Sveti iz leta 1637 (slika 2) in slovenska fevdna prisega, nastala po letu 1637 v prisežni knjigi notranjeavstrijske vlade v Gradcu, kaže, da je bila slovenščina pogovorni jezik mnogih plemičev tudi v novem veku, pa sama oblika obreda ustoličevanja koroških vojvod kaže na njen starodaven slovanski, to je karantanski izvor iz zgodnjega srednjega veka. V zgodnjem obdobju je karantanski knez lahko uporabljal domači slovanski jezik tudi na cesarskem dvoru. Pa tudi še veliko kasneje kažejo različni viri, da je bila slovenščina še vedno v rabi tudi v najvišjih plemiških krogih. Tako je še v prvi polovici 13. stoletja koroški vojvoda Bernhardt Spanheimski sprejel Ulricha Lichtensteinskega s slovenskim pozdravom. V verzih poslednjega minezengerja Oswalda Wolkensteinskega pa lahko najdemo vsaj 20 slovenskih verzov oziroma besednih zvez.

Karantanija je v okviru svoje razširjene frankovske ozemeljske enote (s starim imenom precej manjše ožje Karantanije) do svojega

razkroja v 11. stoletju združevala precejšen del prednikov Slovencev. Ime okraj Karantancev (Carantanorum regio) iz leta 819 za kolonizacijsko enoto Karantancev v Spodnji Panoniji severno od Drave nakazuje, da so Karantanci poznali že neko obliko narodne zavesti in da ime ne označuje le prebivalcev ožje Karantanije. Tako leta 871 salzburski duhovnik, ki je pobegnil iz Spodnje Panonije, obravnava zgodovino Spodnje Panonije le kot del zgodovine Karantancev. Dalje se navaja v nekem drugem viru izgon nadškofa Metoda iz Spodnje Panonije (slika 1) kot pregon iz karantanskega področja. Tudi knez Spodnje Panonije knez Kocelj (861-874), ki je nasledil na tem mestu očeta Pribino (874-861), se v neki listini imenuje "quidam Carantanus", Blatenski kostel pa se leta 880 šteje h Karantaniji. Od leta 869 do leta 874 je vladal knez Kocelj kot popolnoma samostojen vladar. Na njegovem dvoru so uvajali bogoslužje v domačem slovanskem jeziku in pisavo glagolice. Tam je najverjetneje nastal tudi prvi slovanski zakonik "Zakon sudni ljudem, katerega avtorstvo pripisujejo Metodu. Na Kocljevo željo je papež imenoval Metoda za nadškofa ponovno ustanovljene panonske nadškofije. Po Kocljevem padcu je Karantanija obsegala tudi grofijo (marko) ob Savi (Karniolo) ter obe Panoniji pod oblastjo člana karolinške dinastije in kasnejšega cesarja Arnulfa Karantanskega, nezakonskega sina bavarskega kralja Karlmana in Karantanke.

Pavel Diakon v svoji Zgodovini Langobardov opisuje, da so Karantanci v 7. stoletju vdrli v furlansko vojvodstvo (verjetno iz Karniole). Poroča tudi o bitki med Langobardi in predniki Slovencev okrog leta 705. V bitki so bili menda Langobardi strahovito poraženi, padla pa je večina

Invocamentum Slavoniarum

Vi bodete mojemu Gnadeluštino, Firšto, mo Gospodu, Gospodu Sigmundo Francu, Čihvejsko, u' Osterreichi, Firšto u' Burgundii, Stevreske, koroške, kranjske, ino Wirtemberske Dshel, Skoffo u' Auspurgu, ino Gurku, Firšovemo Grafu, u' Tirpli, ino u' Gorici, Deshelskim Grafu v' Elzasi, e na uashe Dushe mešti oblubile, nih Firštouei Suetlosti, sa uolo vashch Lehnou pokhorni, ino Stresheiotsh boci, nih Firšto uer Gnadi, mo Suetlosti, va uolo vashch Lehnou nuč; ino dobroto pomislit, shko: do oduerniti, ino kuli kadai, sa eniga Firšta smert permeri, supet te Lehne, sa liskiti, ino perieti, ino aku bi Vi, gdiro Lehne zapadene, nih Firštouei Suetlosti, ino Firštouei hnič skoffy shlishoiotsh, te iste nih Firštouei suetlosti, uedeiotsh paistiti, ino skasati, ino sicer u' se to svriti, kulikai u' eden u' shleterni, s' Lehni podluskeni, zhsuek, suvmo Lehenskim Gospodu, dol: shan, ino saucan suriti

Responsio Vasali

Vse letu, kulikai ie mešti na pred Brano, oblubim uer, nih Firštouei Suetlosti, ino nih namestruku, rehoushno, ino terna derskati

Tekst slovenske fevdne prisega vazalov krškega škofa (iz leta 1637), ki je potekala pri Gospe Sveti.

njihovega plemstva z vojvodo vred. Angleški kralj Alfred pa okoli leta 880 navaja, da je Donava predstavlja severno mejo Karantanije z Velikomoravsko, na vzhodu pa je Karantanija meji na Bolgare, od katerih jih je ločuje le pustinja med Donavo in Tiso. Vidimo torej, da današnja avstrijska Koroška zavzema tako samo osrednji del širšega karantanskega ozemlja in je zato tudi v geografskem smislu samo eden izmed naslednikov Karantanije.

Od 9. stoletja se torej razširi ime Karantanci na vse alpske in panonske prednike Slovencev ter njihovo ozemlje. Od takrat pa do 13. stoletja so evropski pisci, od Rusov pa do Angležev ter Arabcev, ime Karantanci so uporabljali za vse prednike Slovencev kot celoto. Od 9. do 13. stoletja pomeni torej ime Karantanci to, kar danes Slovenci, ne glede na

Slika 3. Meje Ilirskega kraljestva na zemljevidu Franza Raffelspergerja iz sredine 19. stoletja (iz kartografske zbirke NUK v Ljubljani). Kraljestvo Ilirija je bilo ustanovljeno leta 1816, torej kmalu po propadu francoskih Ilirskih provinc. Po ustavi iz leta 1849 je Ilirsko kraljestvo obsegalo Kranjsko, Koroško, Gorisko, Istro in Trst, torej razen Spodnje Štajerske praktično vse ozemlje, ki je bilo v tistem času naseljeno s Slovenci (modra barva).

Leta 1830 je bil goriski nadškof Slovenec Jožef Balant imenovan za prvega metropolita Ilirije, ki je vključevala škofije v Ljubljani, Trstu, Poreču in na otoku Krku. Tudi naslednji ilirski metropolitni (med njimi tudi kardinal Jakob Missia) do Frančiška B. Sedeja, ki so ga leta 1931 prisilili k odstopu fašisti, so bili Slovenci.

to, da v ožjo Karantanijo v niso bile vključene nekatere druge (mejne) slovanske kneževine (grofije), kot sta Karniola ob zgornjem toku reke Save in Liburnija, zahodno od ožje, prvotne Karantanije. Kot že omenjeno, je bila Karniola v okvir frankovske ozemlske enote Karantanije vključena šele kasneje v drugi polovici 9. stoletja kot marka (grofija) ob Savi.

Torej, če so med predniki današnjih Nemcev Bavarci, Turingijci, Sasi in drugi, so Karantanci vsekakor eni izmed prednikov Slovencev (in seveda tudi današnjih Avstrijcev, saj so bili do 19. stoletja Slovenci večinski narod na nekdanjem osrednjem karantanskem ozemlju (slika 3)). Še več, ime Karantanci je bilo med 9. in 13. stoletjem splošno priznано ime za vse prednike Slovencev, to je alpske in panonske Slovane. Če bi se nekateri zgodovinski dogodki malo drugače zasukali, bi se prav lahko zgodilo, da se danes ne bi imenovali Slovenci, pač pa Karantanci.

Viri:

- Diakon P.: Zgodovina Langobardov, Založba Obzorja MB, 1988.
 Grafenauer B.: Karantanija - izbrane razprave in članki, Slovenska matica, 2000.
 Grafenauer B.: Zgodovina slovenskega naroda, DZS, 1978.
 Kos M.: Srednjeveška zgodovina Slovencev, Slovenska matica, 1985.
 Hauptman L.: Nastanek in razvoj Kranjske, Slovenska matica, 1999.
 Pleterški A.: Mitska stvarnost koroških knežjih kamnov, ZRC SAZU, 1997.
 Voje I.: Slovenica Balcanica, Slovenska matica, 2005.
 Zgodovina Slovencev, Cankarjeva založba, 1979.
 Žvanut M.: Od viteza do gospoda, Viharnik, 1994.

ZAHVALA

V 78. letu življenja nas je zapustila naša draga žena, mama, stara mama, prababica, sestra in teta

**JOŽEFA CERAR, roj. KOVAČ,
BOKŠETOVA PEPCA iz SPODNJIH KOSEZ**

Vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem se najlepše zahvaljujemo za izrečena sožalja, darovane sveče, cvetje in svete maše.

Zahvala osebju Zdravstvenega doma Lukovica.

Hvala gospodu župniku Andreju Svetetu za obiske na domu ob prvih petkih in za lepo opravljen pogrebni obred.

Nečaku Mirku hvala za ganljive besede slovesa, pogrebni službi Vrbančič, pevcem Kranjskega kvinteta in vsem ostalim, ki ste ji stali ob strani in jo spremljali na njeni zadnji poti.

Odšla si tibo v jesenski dan,

v mir, pokoj, tja daleč stran.

A v naših srcih tukaj si,

za vedno naša mama TI.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi naše drage mami, stare mame, tašče in sestre

**MARIJE ŠTRUKELJ,
roj. PIRC**

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem, prijateljem, ki ste nam v teh težkih trenutkih stali ob strani, nudili pomoč, izrekli sožalje, darovali cvetje in sveče.

Posebej se zahvaljujemo g. župniku Jožetu Tomšiču za lepo opravljen pogrebni obred, ge. Boži Požar za zapisane poslovilne besede in g. Francu Novaku za govor ob odprtem grobu.

Hvala tudi pevcem, trobentaču in pogrebni službi Vrbančič.

Kako prazen je dom, dvorišče,

naše oko zaman te išče,

ni več tvojega glasu, smehljaja,

le sledi so ostale povesod

od dela tvojih pridnih rok.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat hvala.

Vsi njeni

ZAHVALA

V 63. letu starosti nas je po težki bolezni mnogo prezgodaj zapustil naš dragi mož, oče, stari oče, brat in stric

**ANTON ANTONIN
Krašnja 66**

Ob boleči izgubi se zahvaljujemo vse sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam stali ob strani v najtežjih trenutkih bolečine.

Hvala vsem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in svete maše.

Iskrena hvala obema patronažnima sestrama in osebju Kliničnega centra ORL.

Zahvaljujemo se g. Francu Novaku za lepe besede ob slovesu. Hvala g. župniku Potokarju za lepo opravljen pogrebni obred. Hvala tudi Pogrebniemu zavodu Vrbančič in pevcem kvarteta Škrjanček.

Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovo zadnjo pot.

Vsi njegovi

AVTOŠOLA LONČAR d.o.o.

Slamninarska 1a, 1230 Domžale
01/724 84 20

Marko Lončar 041/785-735

Barbara Lončar 031/209-501

Milan Šinkovec 031/303-033

Janez Vrankar 041/697-971

Per Janez 041/988-961

tečaj CPP

11. 12. 2006

ob 18. uri

ROKOVNJAČ je glasilo Občine Lukovica. Brezplačno ga prejema vsa gospodinjstva občine Lukovica; glavna in odgovorna urednica: Majda Vesel; člani uredniškega odbora: Kamilo Domitrovič, Marta Keržan, Mojca Smrkolj, Irena Vodusek; ustanovitelj: Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica, tel. 01/729 63 00, jezikovni pregled: Marta Keržan, spletna stran: www.lukovica.si, e-mail: obcina.lukovica@lukovica.si, rokovnjac@lukovica.si; Produkcija: Agencija G Ljubljana, priprava in tisk: GRAFEX group, Podlipovica 31, 1411 Izlake; trženje oglasnega prostora: člani uredniškega odbora; naklada 1.750 izvodov. Glasilo sodi med proizvode, za katere se obračunava 8,5% DDV (Ur. l. RS št. 89/98). Rokovnjáč je vpisan v evidenco javnih glasil Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 1661 in v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 380. Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja besedil glede na tehnične in materialne možnosti. Nenaročenih člankov ne honoriramo. Na naslovnici je Bezelakov kozolec, foto: Mojca Smrkolj.

Za toplo zimo in pomlad
KURILNO OLJE
dostavlja Hubat!

UGODNE CENE - MOŽNOST PLAČILA NA OBROKE
 080 22 36 www.hp-commerce.si

Nuša Stupica s.p.

Vir, Sončna ulica 2A
1230 Domžale
tel./fax: 01/721 47 28
GSM: 031/616 005

odpiralni čas

pon - pet 8.00 - 18.00

sobota 8.00 - 12.00

Nudimo vam cvetje za vsako priložnost in vam ga tudi dostavimo.

TRGOVINA IN SERVIS ZA KOLESKA

MOTO
set
LENČEK

Prevoje pri Šentvidu 33, 1225 Lukovica
tel.: 01/723 52 65, fax: 01/723 69 32
gsm: 041/713 542
motoset@volja.net, www.motoset.si